

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

SAXONIAE
LIBER DECIMVS.

CAPVT PRIMVM.

Annus erat à Christo nato
 septuagesimus quintus post
 mille trecentos, cum Impe-
 rator Karolus, qui omnes
 regni partes collustrabat,
 & Wandaliā quoque vide-
 re venit: & in primis Im-
 perij urbem Lubicam inui-
 sere constituit, venitq; ma-
 gnifico stipatus comitatu. Aderat Fridericus archiepi-
 scopus Coloniensis, Otto marchio Brandenburgensis,
 Albertus Magnopolensis, & Albertus Luneburgensis, iam
 infeudandus ab Imperatore dux, & Wilhelmus marchio
 Misnensis, Iodocus marchio Moravia, Henricus & Ni-
 colaus de Holsatia, Gunterus de Rupin, comites, & mul-
 ti præterea barones, milites, militaresque. Aderat regi-
 na. Omnis iuuentus ex vrbe Lubica in equis obuiam ef-
 fusa proficiscitur, vt cum honore dominum suum dedu-
 ceret & introduceret. Duo soli Romani Imperatores
 Lubicam videre: Primus Fridericus, qui armatus obse-
 dit, & per deditionem accepit: & iste Karolus, qui pa-
 cificus venit. Iam vrbi propinquans cum Imperatrice,
 capellam diuæ Gertrudis ingreditur, vbi imperialibus
 ornamentis decorantur: sublimes conscendunt equos:
 Assunt tentoria serico auratisque pannis intexta, bati-
 lantes iuuenes ex robustissimis quatuor, vestibus & or-
 natu

natu visuntur insignes. Duo proconsules frenum impe-
 ratorij iumentu ex latere venerabundi apprehendunt.
 Duo insuper consulares ad Imperatricis frena incessere,
 cum & ibi ferrent papilionem quatuor ex fortunatio-
 nibus iuuenes. Ante omnes ibat in equo vir consularis,
 portarum clauis in partica baiulans, domini imperia-
 lis in urbem signum euidentissimum. Principes suis fun-
 ctibus ministerijs. Marchio sceptrum baiulabat. Al-
 bertus Saxonie ducis filius, patris vice enses praeferre-
 bat. Proximus illi Imperator. Hunc sequitur Frideri-
 cus Colonienfis archiepiscopus, ante Imperatricem ma-
 lum ferens aureum. Illam caeteri principes suo sunt or-
 dine insequuti. Ad primum portae ingressum stabant
 vtriusque ciuium vxores, cultioribus ornata indumen-
 tis, Imperatorem cum Imperatrice excipere paratae.
 Introgressi, excipiuntur à choro psallentium clericorum
 & religiosorum. Extulerunt reliquias & Dominicam
 crucem, quam Imperator & regina deosculati, dedu-
 cuntur solenni per urbem pompa ad ecclesiam vsque
 maiorem: ibique concinitur: *Eccè aduenit dominator
 dominus. cum versiculo, Deus iudicium tuum regi da.*
 Imperator interim orationi institit priuatim: qua ex-
 pleta, solenni pompa redibat per regiam plateam, &
 in hospitium magnificè apparatus deducitur. In acie
 eius vici, quo descenditur ex transuerso ad monasteri-
 um sancti Iohannis: factoque transitu sublimi supra
 plateam in domum oppositam, excepere quam pote-
 rant magnificè, imperatoriam maiestatem. Stabant in
 conspectu eius Burgimagistri cum consulibus, quos in-
 tuens, ait: *Gratias non mediocres vobis persoluimus
 dominis Lubicensibus, qui Imperij honoribus pro debito
 obsequentes, nos magnificè exceperitis. Venimus videre*

urbem nostram & facies vestras, gratulantes prosperis
 successibus vestris, quibus cooperari studebimus, cōmen-
 datioem habituri in reliquum hanc urbem, quæ tales
 edat viros nostro dignos consilio. Tum senior Lubicen-
 sium Burgimagister: Serenissima maiestas nos pro exi-
 litate nostra debito nos exoluere cupientes, quantū po-
 tuimus, non quantum volumus, debuimusque, ostendi-
 mus imperatoria celsitudini: cui non mediocriter, nos,
 nostraq; debemus: immortales gratias habentes digna-
 tioni tanta, quæ etiam quod parum est, accipere digna-
 tur pro magno: quod solita clementia & benignitati, vi-
 par est, deputamus: rogamusque, ut inter postremos nos
 suos affeclas numerare dignetur tanta maiestas. Ad qua
 Imperator: Non in postremis vos gerimus, sed loco ve-
 stro dignamur, recipientes in sacris archiuis quæ à no-
 stris prædecessoribus de hac vrbe sunt constituuta: quæ nos
 non solum sustinere, sed etiam amplificare pollicemur.
 In hæc verba dimissi, abiērunt cum alacritate.

CAPVT II.

Aderant comites Holsatia, querimoniam defe-
 rentes aduersus Hamburgenses, qui & ipsi ade-
 rant, rei exitum videre cupientes. Comites deuocabant
 eos in suum ius, ut ab antiquo semper habitum fuerit.
 Illi imperialem desupèr declarationem audire cupien-
 tes, inuenire se asseruerunt in priuilegijs, quod comiti-
 bus propè nihil debentes, exempti censerentur, quodque
 à nonnullis imperialis aula affecla imperatorij haberen-
 tur: se in vtrunquè esse paratos, modò intelligant Casar-
 rea maiestatis desupèr sententiam. Nam diui Friderici
 primi priuilegia, multa illi oppido contulisse videban-
 tur, quæ tum edebantur. Imperator interloquutus, ius-
 sit Hamburgum oppidum comitibus parère, saluis li-
 bertati-